

muligt ogsaa, hvorledes de er brugte, om Anvendelsen svarer til den Forudsætning, der har været til Stede ved Bevillingens Givelse. Da Udvalget første Gang i sin Betænkning over Statsregnskabet 1908—09, altsaa i Samlingen 1910—11, fremdrog dette Spørgsmaal, sluttede den daværende Finansminister, Neergaard, sig meget varmt til denne Tanke. Han udtalte, at den havde hans fulde Tilslutning, og at han ogsaa, saa snart Lejlighed gaves, vilde sætte nogle Forberedelser i Gang i den Retning, men han gjorde opmærksom paa, at der vilde være meget at overveje, og at det var rigtigst først at søge at tilvejebringe Overensstemmelse i den administrative Revision, idet denne, som Forholdene nu er ordnede, er meget uensartet og gennemgaaende ikke tilfredsstillende. Hvornaar der kunde tages fat paa dette Arbejde, kunde han ikke rigtig sige, der var andre Ting, som der den Gang forelaa, der var endnu mere paatrængende, og dem maatte han have til Side, førend han kunde komme nærmere ind paa Sagen. I den følgende Samling, altsaa i 1911—12, gentog Ministeren, at han i høj Grad havde sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, men at de Forberedelser, som var iværksatte, ikke var saaledes fremmede, at der kunde forelægges noget Lovforslag om Statsrevisionens Omordning. Hvornaar dette kunde ske, kunde han paa dette Tidspunkt ikke sige noget bestemt om, men han vilde ikke anse det for udelukket, at det kunde ske i den følgende Samling. Det skete imidlertid ikke. I den følgende Samling, 1912—13, indskrænkede Ministeren sig til at udtale, at det var et meget vanskeligt og vidtløftigt Emne, at de forskellige Overvejelser derfor endnu ikke var tilendebragte, og at han i øvrigt, før han gik til at fremsætte et Lovforslag om denne Sag, agtede at konferere dels med Statsrevisorerne og dels med de Udvalg, der havde behandlet Statsrevisionens Betænkning. Da Sagen forelaa i Fjor, var Finansminister Neergaard blevet afløst af den nuværende højtærede Finansminister. Denne stillede sig noget mere køligt til Sagen. Han erkendte ganske vist, at det vilde være rigtigst at tage Spørgsmaalet om Statsrevisionens Omordning op; men han mente, at det dog ikke var saa paatrængende, som det havde været tidligere, idet den nye Form for Statsregnskabet og de medfølgende udførlige Anmærkninger, som nu ledsager dette Regnskab, og som omdøles til alle Rigsdagens Medlemmer, satte disse i Stand til

meget mere indgaaende end tidligere at sætte sig ind i Regnskabets Forhold og til bedre at kunne kontrollere Midlernes Anvendelse. Imidlertid erklærede Ministeren, at han ogsaa vilde være villig til at fremme denne Sag, og han kunde tænke sig Muligheden af, at det maaske kunde ske i den kommende Samling, altsaa i den Samling, vi nu befinder os i. Hvorvidt dette nu kan gøres under de ekceptionelle Forhold, hvorunder vi nu lever, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Men Udvalget har ment at burde gøre sit til, at Sagen ikke dør hen, og det har derfor tilladt sig fremdeles at bringe Sagen i Erindring.

Med disse Ord skal jeg anbefale Landstinget at slutte sig til Udvalgets Indstilling, som gaar ud paa, at Statsregnskabet for 1912—13 godkendes.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører nævnede en Post paa Postvæsenets Regnskab, over hvilken der var anket af Statsrevisorerne, og hvor Udvalget har tiltraadt denne Anke. Det gælder en Bevilling til Centralposthusets Indvielse, som kunde have været optaget paa Tillægsbevillingslovforslaget. Jeg skal dertil sige, at Postvæsenet har bemærket sig Statsrevisoratets Anke og den Tilslutning, som Udvalget har givet den, og selvfølgelig vil man tage denne Rettensnor til Følge. Jeg skylder dog min Forgænger at bemærke, at om selve Udgiften til Indvielsen af Centralpostbygningen havde han paa sædvanlig Maade forhandlet med Finansudvalget, i alt Fald med Finansudvalget i Folketinget — jeg var den Gang Medlem af dette — og han havde fundet fuld Tilslutning dertil, og en Optagelse paa Tillægsbevillingslovforslaget af den angivne Post ansaa Postvæsenet derfor herefter ikke for nødvendig, da denne Post jo — selv om det ikke utrykkeligt er sagt — omfatter Summer, som let overskrides. Men, som sagt, den Tilslutning, Udvalget har givet denne Tanke, vil blive taget til Følge.

Finansministeren (Brandes): Det første Punkt i Statsrevisorernes Betænkning, som det ærede Udvalg har beskæftiget sig med, er det Forhold, der forelaa i Fjor, at Bilag og Regnskabsoversigter ikke ledsagede Statsregnskabet ved dets Oversendelse til Statsrevisorerne. Jeg gjorde den Gang Rede for Grundene til denne Forsinkelse, der, som ogsaa den ærede Ordfører (J. Pedersen) nu bemærkede, skyldtes den nye Form af Statsregnskabet, som krævedes af den nye Form af Finansloven,